

Tura Memorială și de Anduranță Hunyadi Mátyás – varianta drumeție 30

Distanță: **33,5 km**, Diferență de nivel pozitivă totală: **1095 m**, Diferență de nivel negativă totală: **1095 m**,
Barem: **9 ore**

Valea Gârbăului (Start, 407 m) – Poienița Izvorului Firicel / Cérna (PC 1, 572 m), 2,2 km

Traseul nostru pornește de la poligonul din Valea Gârbăului și parcurge potecile bine-cunoscute din Pădurea Făget. După preluarea pachetelor de start, pornim pe drumul macadam din Valea Gârbăului. Când ajungem la gard, o luăm la stânga (HM-01), în sus, către pădure. În curând ajungem la o groapă excavată, o ocolim cu grijă. Pe primul jumătate de km urcăm deja 40 de metri în altitudine, așa că ne încălzim repede. Ieșind dintre copaci, putem privi în jos către zona startului. Dacă am merge mai departe înainte, am ajunge la restaurantul Roata Făget, dar noi o luăm la dreapta (HM-02), ne cățărăm pe urcușul abrupt, iar la marginea pădurii virăm iarăși la dreapta și după puțin timp intrăm în pădure, ocolind o altă groapă imensă (HM-03). Mai înaintăm puțin și întâlnim marcajul turistic cruce albastră, de aici ne continuăm drumul pe o cărare cunoscută multora dintre noi, admirând splendoarea Făgetului împodobit în culorile toamnei. După 800 m, marcajul punct portocaliu și Traseul Veveriței se desprind spre stânga (HM-04), noi însă mergem mai departe drept înainte, pe marcajul cruce albastră. După doar 300 m, o altă potecă se desprinde spre dreapta (HM-05), acesta duce către poienița Izvorului Firicel (Cérna-forrás). Urmăm această potecă o vreme, apoi o luăm la stânga printre copaci. În unele locuri, marcaje verzi vopsite pe copaci ne arată că suntem pe traseul corect și în curând ajungem la primul punct de control: poienița Izvorului Firicel (Cérna-forrás) (PC 1), unde arbitrii ne vor lipi abțibildul pe foaia de parcurs. În acest loc de popas găsim mese și bănci din lemn și putem să facem o plimbare până la izvor (HM-06), care, așa cum îi spune și numele, e doar un firicel de apă, iar în perioade secetoase uneori poate seca complet.

Poienița Izvorului Firicel / Cérna (PC 1, 572 m) – Punctul de belvedere Brüll (PC 2, 591 m), 2,1 km

Părăsind punctul de control, trecem pe lângă un fel de foișor din lemn, iar după mai puțin de 350 m ieșim din nou pe drumul marcat cu cruce albastră, însă în curând ne despărțim din nou de el, fiindcă intrăm la dreapta printre tufișuri, urmând marcajul triunghi roșu (HM-07). Pe această cărare idilică, puțin circulată, rar întâlnim alți excursioniști, putând savura liniștea naturii. După 1 km ieșim pe un drum forestier mai lat (HM-08), unde zărim casa Slamovics în care în perioada interbelică a funcționat o cârciumă. Aici o luăm la dreapta, iar apoi, urmând marcajul punct roșu, după parcurgerea a 360 m ajungem la a doua stație a turei noastre: punctul de belvedere Brüll (PC 2). Purtând numele lingvistului Brüll Emánuel (1884-1951), fost vicepreședinte al SCA, din acest punct de belvedere putem admira o panoramă încântătoare: sub noi se întinde Valea Gârbăului, în fața noastră se înalță creasta pleșuvă a Dealului Gârbăului, puțin mai departe vedem Vârful Recea, iar dacă ne uităm cu mare atenție, putem zări și conul Vârfului Măgura, cel mai vestic vârf al crestei Feleacului. Pe orizont se zăresc și înălțimile Munților Gilăului, pe care le putem identifica ușor dacă vremea este favorabilă: Muntele Mare, Buscat, Ghergheliu, Testieșu, Ijar. După vizarea foi de parcurs ne putem odihni, putem consuma o gustare și putem admira panorama sub mângâierea soarelui. În volumul său de eseuri *Limbă și trecut*, Szabó T. Attila scrie astfel despre cel al cărui nume îl poartă punctul de belvedere: „*Cei care l-au cunoscut pe*

Brüll Emánuel, știu că iubea cu pasiune natura. Ieșea în natură nu doar în zilele libere, ci de multe ori și în timpul săptămânii. Afirma cu convingere, declara cu grai viu celor din jurul său și, mai departe, cu forța de convingere a peniței, că omul nu trebuie să se rupă de natură, iar muncitorii intelectuali au chiar nevoie de recreație repetată ritmic, la intervale regulate, pentru păstrarea atât a flexibilității corpului, cât și a minții.”

Punctul de belvedere Brüll (PC 2, 591 m) – Vârful Peana/Árpád (PC 3, 833 m), 4,1 km

După ce ne refacem rezervele de energie, ne luăm rămas bun de la vederea spectaculoasă și pornim înapoi pe marcajul punct roșu. În curând trecem din nou pe lângă casa Slamovics (HM-09), dacă suntem curioși, putem să o vizităm mai de aproape. Continuându-ne deplasarea pe drumul din pădure, după 730 m marcajul triunghi roșu întâlnește traseul marcat cu cruce albastră (HM-10). La această răscruce, participanții turei Gy10 pornesc înapoi pe poteca marcată cu cruce albastră, noi însă, alături de participanții variantelor de tură Gy20 și K35, ne continuăm ascensiunea spre Vârful Peana (Árpád), urmând de asemenea marcajul cruce albastră. După 880 m ieșim din pădure pe câmpul numit Râțul Penii (HM-15) pe care maghiarii din Cluj îl numesc Bivalyos (râțul cu bivolițe), fiindcă pe vremuri, iazurile temporare de aici erau locul de scăldat al bivolițelor. După un mic urcuș și parcurgerea a 800 m, peisajul se deschide puțin câte puțin și putem admira din nou Munții Gilăului. Ajungând la Drumul Sălicei (HM-16), îl traversăm cu grijă, apoi intrăm din nou în pădure și urmăm în continuare marcajul cruce albastră. După mai puțin de 200 m poteca deviază abrupt spre dreapta (HM-17) și de aici începe urcușul treptat. Pe parcursul a 1,1 km ne așteaptă o diferență de nivel pozitivă de 100 m, până ajungem la următorul popas important în tura noastră, Vârful Peana (Árpád-csúcs) (PC 3), cel mai înalt punct al crestei Feleacului la 832 m. După vizarea foi de parcurs putem admira noul și frumosul panou indicator al vârfului, amplasat de Clubul Sporturilor Montane Rupicapra. Mai demult, pe vârf exista un turn de belvedere construit de SCA în anul 1905, care din păcate a fost distrus în timpul primului război mondial. Ulterior în același loc a fost amplasat o construcție din lemn cu destinație militară, vizibilă de departe, aceasta însă a putrezit până în anii 80. De pe vechiul turn de belvedere, drumeții aveau parte de o panoramă circulară, putând vedea Munții Gilăului, valea Someșului Mic, Pădurea Hoia și Pădurea Lombului. Când satul Ciurila a dat terenul în folosință crescătorilor de animale, aceștia l-au împrejmuit cu sârmă și au ținut oi aici, însă în ultima vreme este abandonat, dar gardul a rămas, a fost invadat de hățiș și bălării care ascund vederea. Totuși, peisajul este foarte frumos, spre sud se văd Cheile Turzii, Piatra Secuiului și crestele care delimitează Valea Arieșului. Iarna, pe vreme frumoasă, pe orizont se zăresc chiar și piscurile înzăpezite ale Munților Făgărașului.

Vârful Peana/Árpád (PC 3, 833 m) – Vârful Măgura / Kis-Magura (PC 4, 827 m), 2,5 km

Pornind mai departe, traseul nostru se desparte de traseul Gy20, noi și cicliștii de pe traseul K35 ne continuăm drumul spre Vârful Măgura, iar participanții turei Gy20 merg mai departe la marginea pădurii spre Casele Micești. De la Vârful Peana pornim pe o cărare în vegetația deasă, apoi străbatem câmpul pe lângă gardul amintit, iar după 250 m cărarea noastră întâlnește un drum mai lat (HM-21) pe care o luăm la dreapta și ne deplasăm în paralel cu drumul de pământ aflat mai jos de noi. După 270 m intrăm din nou între copaci pentru un scurt timp, apoi ajungând la un imobil împrejmuit o luăm la stânga (HM-22) lângă gard și ajungem la drumul de pământ lat, pe care mergem la dreapta. Mai parcurgem 230 m și ajungem la o răscruce (HM-23) unde alegem drumul din stânga, iar după alți 120 m, la altă răscruce (HM-24), mergem mai departe pe drumul din dreapta. Încă 245 m și ajungem la drumul asfaltat

care duce spre parcul de animale (HM-25). Traversăm drumul, iar pe cealaltă parte intrăm între copaci pe cărarea bătută, urmând marcajul bandă albastră. Avansăm circa 650 m prin pădure și în curând ne apare în față Vârful Măgura cu forma sa conică specifică. După 130 m un drum se desprinde către Sălicea (HM-26), dar noi mergem mai departe drept înainte și ne luăm avânt pentru cățărarea de 60 m pe care o avem în față. Peste puțin timp ajungem la următoarea stație importantă a turei, punctul de control aflat pe Vârful Măgura, sau Măgura Sălicii (PC 4), colțul sud-vestic al crestei Feleacului. Pe vârful cu înălțimea de 827 m ne așteaptă o panoramă circulară fantastică, în vreme bună putem vedea chiar și Munții Trascăului, pe lângă lanțul de vârfuri care fac parte din Munții Gilăului. creasta Dealului Gârbăului și Cetatea Fetei din Florești, iar pe sub noi se întinde satul Sălicea.

Vârful Măgura / Kis-Magura (PC 4, 827 m) – Lacul Micești / Mikes (PC 5, 648 m), 6,5 km

După lipirea unui nou abțibild în foaia de parcurs și după ce ne-am uitat pe săturate la peisajul magnific, putem porni înapoi pe drumul deja cunoscut. Parcurgem 2,2 km și suntem din nou la poalele Vârfului Peana (HM-21), dar nu urcăm din nou pe vârf, ci mergem mai departe înainte pe drumul de pământ lat. După 250 m, un drum mai îngust se desprinde spre dreapta (HM-27), dar noi ne continuăm drumul drept înainte. În curând ajungem la un copac singuratic cu o coroană spectaculoasă (HM-28), unde o luăm la dreapta. De aici ne deplasăm pe un drum de creastă, de unde putem vedea Făgetului multicolor, Feleacu și Munții Trascăului, iar în plus putem admira mestecenii cu coaja albă și coroana aurie. După o plimbare plăcută de 700 m, ajungem la o bifurcație (HM-29), alegem drumul care ne duce în sus spre micul vârf. După 570 m, un drum mai îngust se desprinde spre stânga (HM-30), dar noi ne continuăm deplasarea drept înainte. Mai mergem aproximativ 250 m și drumul se bifurcă din nou (HM-31), aici putem alege drumul din dreapta, dar mai târziu acest drum intră în pădure și va trebui să trecem pe cel din stânga, care se curbează către stânga. În curând ajungem la altă bifurcație (HM-32), unde o luăm la dreapta și începe o coborâre treptată către valea pârâului Micușu. Pe o distanță de 860 m coborâm aproape 100 m în altitudine, apoi ieșim pe un câmp (HM-33) pe care o străbatem și, cu o curbă în ac de păr, ajungem pe drumul macadam de la marginea pădurii și mergem pe acesta până la drumul asfaltat care duce către Micești (HM-34). Parcurgem doar 300 m pe lângă șosea, apoi o luăm la dreapta (HM-35) și în curând ajungem la următoarea oprire a turei, Lacul Micești (PC 5), la punctul de control instalat pe terasa restaurantului pentru a ne colecta abțibildul pe foaia de parcurs. Lacul Micești este un lac de acumulare artificial, digul a fost construit în anii 1988-1989 la confluența Pârâului Micuș cu Valea Văratecului, pentru a apăra de viituri valea și localitatea Micești (Mikes). Lacul se întinde pe o suprafață de 2 ha (are o lățime de 60 m și o lungime de 350 m), din 1992 este în proprietate privată. În anul 2009 s-a deschis pensiunea care de atunci se tot extinde și lacul a fost populat cu pești.

Lacul Micești / Mikes (PC 5, 648 m) – Adrenalin Park (PC 6, 789 m), 4,4 km

După ce ne-am odihnit și revigorat, putem porni mai departe. Traseul nostru se desparte pentru puțin timp de cel al traseului K35. Pentru început pornim înapoi de-a lungul drumului asfaltat, iar după 110 m o luăm spre dreapta, intrând în pădure (HM-38). Pe copaci putem observa marcaj turistic bandă albastră, dar este foarte șters și pe alocuri lipsește, așa că trebuie să urmărim marcajele temporare. Parcurgem 370 m în ușoară urcare, apoi drumul cu marcaj bandă albastră se curbează brusc la dreapta (HM-39), și în curând se intersectează cu un alt drum (HM-40), pe care o luăm la stânga. După 260 m ajungem la o răscruce cu mai multe drumuri (HM-41), aici mergem mai departe înainte, urmând marcajul bandă albastră, iar după 270 m ajungem la altă bifurcație mai mare (HM-42), unde alegem din nou

drumul care ne duce drept înainte. De aici mai avem doar 250 m și ajungem pe poteca turistică de pe creasta Dealului Lupiștii, cu marcaj bandă roșie (HM-43), pe care o luăm la stânga. De aici traseul nostru se reunește din nou cu cel al variantei K35. Mergând pe drumul forestier lat putem savura bogăția de culori a pădurii în octombrie, iar după 2 km de plimbare ajungem la o bifurcație (HM-44), unde marcajul bandă roșie deviază ușor spre stânga, dar noi alegem drumul din dreapta, mai puțin invadat de vegetație. După doar 100 m cele două drumuri se reunesc, mai mergem încă 630 m și ajungem la următorul punct de control Adrenalin Park (PC 6), care îi așteaptă pe cei interesați cu trasee aventuroase în cea mai mare parte a anului.

Adrenalin Park (PC 6, 789 m) – Fântâna Bilașcu / Majláth-kút (PC 7, 698 m), 1,6 km

După ce am colectat un nou abțibild pe foaia de parcurs, ne continuăm drumul urmând marcajul bandă roșie; după 345 m ajungem la o intersecție în T (HM-45), unde mergem mai departe drept înainte. Cam după 200 m ajungem la o bifurcație în Y (HM-46), unde alegem drumul din dreapta, în ușoară urcare. Trecem pe lângă casa radio și după puțin timp părăsim drumul cu marcaj bandă galbenă și o luăm la dreapta (HM-47), traversăm o poiană și intrăm într-un brădet des. Înaintăm pe o cărare nemarcată, la început printre brazi, apoi printre fagi înalți; după o coborâre lentă pe o distanță de 800 m ajungem la următorul punct de control, Fântâna Bilașcu (Majláth-kút) (PC 7). Ne umplem bidoanele cu apă răcoritoare și după vizarea foii de parcurs ne continuăm drumul pe marcajul bandă albastră. De aici traseul este comun cu cel al participanților turei Gy20 până la sosire.

Fântâna Bilașcu / Majláth-kút (PC 7, 698 m) – Camping Făget (PC 8, 598 m), 3,5 km

În Rezervația Făgetul Clujului putem admira formațiunile geologice specifice ale Clujului, trovanții sferici, care s-au format probabil din rocile lăsate în urmă după retragerea mării, în jurul cărora s-au cimentat granule de nisip, datorită apei bogate în bioxid de carbon al pădurilor subtropicale. Trovanții sunt de diferite dimensiuni, de la mărimea unei nuci până la giganți cu diametrul de până la 1,5 m. Din păcate, numărul lor este în scădere, fiindcă sunt folosite pentru decorarea caselor. Aceste curiozități geologice din împrejurimea Clujului, „ouăle de Feleac”, se găsesc peste tot pe versantul sudic al coastei Feleacului, de la Gheorghieni până la Sălicea. Chiar și vestitul scriitor maghiar Jókai Mór amintește de ei în scrierile sale: *„Părăsind Clujul, drumul a traversat Feleacul, pe al căror munți cresc acei uriași bulgări de piatră, despre ale căror formare savanții noștri nu sunt încă lămurii.”* După 800 m, drumul nostru întâlnește marcajul bandă roșie care duce către Adrenalin Park (HM-48), iar după o coborâre treptată pe o distanță de 1,1 km ieșim din pădure (HM-49). De aici mergem mai departe pe un drum macadam și apar primele case, indicând că am revenit în „civilizație”. După 340 m ajungem la o răscruce (HM-50), unde nu o luăm spre stânga în jos, ci urmăm în continuare, ușor spre dreapta, marcajul bandă roșie, pe strada Profesor Nicolae Mărgineanu. După 330 m marcajul bandă roșie cotește spre stânga (HM-51), dar noi mergem mai departe înainte, pe un drum mai îngust, între garduri. Mai avem de parcurs doar 830 m și ajungem la următoarea stație de pe traseul nostru, punctul de control Camping Făget (PC 8), binecunoscut participanților variantei lungi a turei de anduranță Jókai.

Camping Făget (PC 8, 598 m) – Diós / La Nuci (PC 9, 500 m), 3,5 km

După vizarea foii de parcurs, traversăm Drumul Sălicei (HM-52) și pornim spre stânga, iar după 640 m o luăm la dreapta pe Drumul Sfântul Ioan (HM-53). Pe această porțiune de drum nu există trotuar, așa că înaintăm cu grijă pe marginea șoselei până când marcajul bandă roșie intră din nou în pădure (HM-

54). De aici coborâm treptat, iar după 1,1 km ajungem la o răscruce (HM-55), unde marcajul bandă galbenă deviază spre dreapta, iar noi mergem mai departe înainte pe marcajul bandă roșie. După 1,2 km și aproape 60 m de scădere în altitudine ajungem la o poiană întinsă de unde avem din nou parte de o vedere încântătoare. Drumeții clujeni numesc această zonă a Făgetului Diós / La Nuci, fiindcă dealul de sub poiană este acoperit de nuci. Ajungând la vechiul panou indicator din Făget (PC 9), colectăm penultimul abțibild pe foaia de parcurs, după care nu ne continuăm drumul înainte pe marcajul bandă roșie, ca participanții cicliști ai turei K35, ci cotim la stânga pe drumul macadam care duce la Izvorul Sfântul Ion.

Diós / La Nuci (PC 9, 500 m) – Valea Gârbăului (Sosire, 407 m), 3,1 km

După 120 m o cărare se desprinde spre dreapta (HM-56), către valea pârâului Pleșca (Plecska), mergem pe această cărare, iar după ce coborâm 75 m în altitudine ajungem lângă Drumul Sfântul Ioan. Să fim foarte circumspecți și să traversăm șoseaua cu atenție, apoi ne continuăm drumul pe cărarea care străbate câmpul. Dacă reușim să traversăm cu picioarele uscate micul pârâu Pleșca (HM-57), mergem mai departe prin pădure, iar după 300 m întâlnim poteca (HM-58) inclusă în traseul Gy10. De aici urmăm marcajul punct portocaliu. După alți 420 m ajungem la o mică bifurcație (HM-59), aici alegem cărarea de pe dreapta, urmând mai departe marcajul punct portocaliu. În curând cele două cărări se reunesc din nou, apoi după 260 m ajungem la o încă o bifurcație (HM-60), unde cărarea marcată cu punct portocaliu duce la dreapta spre Drumul Sfântul Ioan, noi însă mergem spre stânga, iar la săgeata albă cu inscripția Traseul Veveriței trebuie să o luăm la dreapta pe o cărare nemarcată. După doar 250 m întâlnim din nou marcajul cruce albastră (HM-61), de aici urmează un mic urcuș, iar după alți 250 m ajungem la punctul prin care am trecut azi dimineață. Mergem spre dreapta pe cărarea deja cunoscută, la marginea pădurii ocolim din nou groapa și privind în jos de pe deal putem vedea participanți și organizatori forfotind în zona startului și sosirii. Coborâm în vale, unde obținem și ultimul abțibild în foaia de parcurs și după preluarea diplomei și insignei binemeritate, urmează ultimul moment nelipsit din programul turelor de anduranță: să savurăm gulașul oferit de organizatori.